

## ПОБИЈАЊЕ ДУЖНИКОВИХ ПРАВНИХ РАДЊИ

**Циљ и сврха побијања правних радњи дужника је да се правна радња дужника учини без правног дејства у односу на повериоца, али само до износа који је потребан за његово намирење. Услови за побијање прописани су одредбом члана 281 ЗОО из које произилази да је неопходно кумулативно испуњење 3 услова.**

Из образложења: Првостепеном пресудом утврђено је да уговор о поклону закључен између мајке туженог, као поклонодавца и туженог, као поклонопримца, чији је предмет некретнина, не производи правно дејство према тужиоцу и то у висини потраживања тужиоца према дужнику, мајци туженог, те је обавезан тужени да је дужан трпети да тужилац намири своје потраживање које има према његовој мајци и то из вредности некретнине која је била предмет уговора о поклону. Другостепеном пресудом преиначена је првостепена одлука у делу одлуке о парничним трошковима док је у преосталом делу пресуда потврђена. Наиме, одредбама члана 280 до 285 ЗОО, прописани су начин, услови, искључење, дејство и рок за побијање правних радњи дужника. Циљ и сврха побијања правних радњи дужника је да се правна радња дужника учини без правног дејства у односу на повериоца, али само до износа који је потребан за његово намирење. Услови за побијање прописани су одредбом члана 281 ЗОО из које произилази да је неопходно кумулативно испуњење 3 услова, а то су: поверилац мора бити оштећен правном радњом дужника, дужник мора имати намеру да оштети повериоца, а треће лице мора бити несавесно, одн. да је знало или морало знати за намеру дужника. Терет доказивања ових услова је на повериоцу. Изузетак од ових правила је прописан у ситуацији када је поверилац својом имовином располагао бесплатно и у овој ситуацији је прописана законска претпоставка да су трећа лица знала да се предузетим располагањем наноси штета повериоцу ( члан 281 став 3 ЗОО) због чега је искључена обавеза доказивања несавесности трећих лица. У конкретном случају, пресудом Трговинског суда је обавезана мајка туженог на исплату дугованог износа. Како иста није у остављеном париционом року измирила потраживање тужиоца, то је тужилац своје потраживање покушао да намири покретањем извршног поступка који је решењем о извршењу Привредног суда обустављен јер након неуспеле јавне продаје пописаних покретних ствари, поверилац није поднео одговарајући предлог за друго надметање или продају путем непосредне погодбе. У току трајања наведеног извршног поступка, мајка туженог је туженом на основу уговора о поклону даровала своју непокретност, те је наведеним располагањем довела себе у инсолвентан положај. Имајући у виду наведено, првостепени суд је правилном применом члана 281 ЗОО нашао да је тужбени захтев тужиоца основан, јер су испуњени сви наведени услови за побијање правних радњи дужника. Учињеним располагањем у току извршног поступка, мајка туженог је себе довела у инсолвентан положај те тужилац није могао од ње да наплати своје потраживање. Због наведеног, правилно је првостепени суд нашао да је наведено бестеретно располагање тужиоцевог дужника учињено у намери осујећења наплате потраживања тужиоца.

( пресуда Основног суда у Сомбору П 1024/11 од 10.07.2012. год. и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 4262/12 од 31.01.2013. год)